

Пип, пип, пип

Имаше едно време едно
гъсоче, което се казваше
Уйлям, ала майка му го
наричаше Уили...

Един ден едно момченце се
приближи до него и извика:
– Къш!

Уили се огорчи и посърна.
„Зная, че съм гъсоче – рече
си той, – ала защо трябва да
ми викат „Къш!“.

И всеки, когото срещна, му
каза по нещо.

Кравата му каза:
Кокошката му каза:
А петелът каза:
Гълъбите казаха:
Патките извикаха:
Враните по дърветата:
Но никой не му каза „Пип, пип!“

Горкият Уили се разплака.
Тогава някъде отдалече чу
познатото:

– Бун, бун! Бун, бун! Бун, бун!
Ох, какъв прекрасен звук!
– Бун, бун! – бункаше колата,
докато изчезна.
– Пун, пун! – отговаряше ѝ
Уили.

По Доналд Бисет

Познай кой съм аз:

гълъб

кон

прасе

гъска

щурец

камион

врани

линейка

кокошка

патици

агънце

коза

самолет

куче

котка

петел

автомобилен клаксон